

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUZIADZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; LUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 59. Okólnik Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 94/2/36 z dnia 28 stycznia 1936 r. w sprawie rozdrabniania, poza obrębem składów celnych, towarów włókienniczych, sprowadzanych do przerobu na surowiec włókienniczy.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 stycznia 1936 r. o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 lutego 1936 r., Nr. 9, poz. 90).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

59.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 94/2/36

z dnia 28 stycznia 1936 r.

w sprawie rozdrabniania, poza obrębem składów celnych, towarów włókienniczych, sprowadzanych do przerobu na surowiec włókienniczy.

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie § 14 przepisów wykonawczych do rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywózowej (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1934 r., poz. 833) zarządza się, co następuje:

1) Zezwala się na rozdrabnianie pod kontrolą celną następujących towarów włókienniczych, sprowadzanych do przerobu na surowiec włókienniczy:

a) wszelkiego rodzaju znoszonych (starych) wyrobów włókienniczych, nie wyłączając znoszonych wyrobów dzianych;

b) skrawków tkanin, materyj i wyrobów dzianych, nieodpowiadających pod względem wymiarów punktowi 1 poz. 719 taryfy celnej;

c) końców wełny chesankowej długości powyżej 50 cm;

d) uszkodzonych towarów wełnianych z poz. tar. celnej 592 p. 2, 593 i 594;

e) uszkodzonych towarów bawełnianych z poz. tar. celnej 610 i 611.

2) Nie wymaga się rozdrabniania szmat, t. j. starych wyrobów włókienniczych, które okazały się zniszczone (podarte, wytarte i t. p.) do tego stopnia, że nawet po oczyszczeniu (wypraniu i wyprasowaniu) oraz reparacji lub przeróbce nie nadawałyby się do innego użytku, jak tylko do przerobu na surowiec włókienniczy.

3) Towary, wymienione w punkcie 1 niniejszego okólnika, powinny być przez rozdrabnianie doprowadzone:

a) wymienione w punkcie 1 lit. „a” — do stanu szmat (nie skrawków) z punktu 1 poz. 719 taryfy celnej, a więc do stanu wykluczającego możliwość dalszego używania tych towarów jako odzieży, bielizny, konfekcji, worków, koców i t. p. lub jako materiałów do wyrobu podobnych przedmiotów;

b) wymienione w punkcie 1 lit. „b” — do stanu skrawków o wymiarach, określonych w punkcie 1 poz. 719 taryfy celnej;

c) wymienione w punkcie 1 lit. „c” — do stanu końców wełnianych z punktu 1 poz. 590 tar. celnej;

d) wymienione w punkcie 1 lit. „d” — do stanu odpadków wełnianych z punktu 1 poz. 590 tar. celnej;

e) wymienione w punkcie 1 lit. „e” — do stanu odpadków bawełnianych z punktu 1 poz. 606 taryfy celnej.

4) Rozdrabnianie na podstawie niniejszego okólnika może się odbywać za zezwoleniem urzędu celnego:

a) w szarpaniach przedsiębiorstw fabrycznych, w szarpaniach zarobkowych oraz w innych miejscach poza obrębem miejsca urzędowego, z wyłączeniem jednak pomieszczeń, należących do przedsiębiorstw ekspedycyjnych;

b) w obrębie miejsca urzędowego (§ 21 instr. manipulacyjnej), z wyłączeniem składów celnych, w których rozdrabnianie reguluje okólnik Nr. D. IV. 1332/2/36 z dnia 28 stycznia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 3, poz. 95).

5) Poza obrębem miejsca urzędowego rozdrabnianie może być dokonywane na niżej wyszczególnionych warunkach:

a) jeżeli przedsiębiorstwo, w którym towary mają być rozdrabniane, nie znajduje się w siedzibie urzędu celnego, towary powinny być dostarczone do odprawy celnej do urzędu celnego, położonego najbliżej danego przedsiębiorstwa;

b) strona ubiegająca się o zezwolenie na rozdrabnianie towarów poza miejscem urzędowym powinna złożyć w urzędzie celnym, który dokonuje odprawy celnej, pisemny wniosek z oznaczeniem w nim daty i numeru zgłoszenia celnego, ilości sztuk i rodzaju opakowania, znaków i numerów, rodzaju towaru, wagi brutto, danych, dotyczących czasu, miejsca i sposobu rozdrabniania (toporami, nożycami, specjalną krajarką i t. p.); wniosek powinien być złożony przed wydaniem towaru do wolnego obrotu;

c) urząd celny uwzględnia wnioski pod warunkiem dostarczenia przez stronę w miejscu rozdrabniania potrzebnej ilości sił roboczych, odpowiednich narzędzi lub maszyn, pomieszczeń nadających się do wykonywania czynności związanych z rozdrabnianiem oraz do czasowego przechowania towaru pod zamknięciem celnym w przypadku, gdy nie będzie można dokonać rozdrabniania w dniu dostarczenia towaru do miejsca rozdrabniania; pomieszczenia przeznaczone do przechowania towaru powinny być tego rodzaju, aby po nałożeniu zamknięć celnych na drzwi wydostanie towaru było niemożliwe bez naruszenia tych zamknięć;

d) urząd celny może ze względów zdrowotnych uzależnić zgodę na dokonanie rozdrabniania w miejscu wskazanym przez stronę od dostarczenia przez nią funkcjonariuszom celnym, wyznaczonym do sprawowania nadzoru nad rozdrabnianiem, specjalnych kostiumów (kombinezonów), masek, rękawic i t. p. środków ochronnych, jak również od zaopatrzenia przez nią pomieszczeń przeznaczonych do rozdrabniania towaru w odpowiednie urządzenia wentylacyjne;

e) przed przywiezieniem towaru do miejsca rozdrabniania urząd celny może, jeżeli miejsce to jest mu nieznane, zarządzić na koszt strony, oględziny wskazane przez nią miejsca rozdrabniania w celu stwierdzenia, czy odpowiada ono wymaganiom warunkom; w razie ujemnego wyniku oględzin urząd celny nie uwzględni wniosku strony o rozdrabnianie towaru w miejscu zbadanym;

f) w przypadku stwierdzenia po dostarczeniu towaru do miejsca rozdrabniania, że strona nie wypełniła warunków, wymienionych pod lit. „c”, lub zarządzeń wydanych przez urząd celny w myśl przepisu zawartego pod lit. „d”, urząd celny może zarządzić na koszt strony przewiezienie towaru spowrotem do miejsca, z którego towar wydany był do rozdrabniania;

g) przed wydaniem towaru do miejsca rozdrabniania strona powinna zobowiązać się pisemnie do:

przechowywania w pomieszczeniach zakładu pod zamknięciem celnym towaru, dostarczonego w celu rozdrabniania a nieodprawionego ostatecznie, ochrony nałożonych na te pomieszczenia zamknięć celnych, uiszczenia należności celnych wg. stanu towaru przed rozdrabnianiem, gdyby towar został w jakikolwiek sposób usunięty z pomieszczenia, w którym był przechowywany pod zamknięciem celnym, uiszczenia kosztów powrotnego przewozu towaru w przypadku przewidzianym pod lit. „f” lub w przypadku nierozdrabniania towaru we właściwym czasie;

h) przewóz towaru do miejsca rozdrabniania, sposób prowadzenia zapisków o ilości rozdrabnianego w danym dniu towaru, wydawanie rozdrabnianego towaru do wolnego obrotu oraz inne czynności, związane z rozdrabnianiem towaru poza obrębem miejsca urzędowego, przeprowadza się wg. zasad, ustalonych w § 22 instrukcji manipulacyjnej;

i) towary, przekazane do rozdrabniania poza obręb miejsca urzędowego, powinny być do czasu wydania ich do wolnego obrotu przechowywane w pomieszczeniach zabezpieczających je przed ewentualnym usunięciem lub zamianą; przed złożeniem do takich pomieszczeń towar powinien być zrewidowany i wynik rewizji ustalony w myśl ogólnych zasad z tem, że zawartość poszczególnych bali należy uważać za mieszaninę mechaniczną i taryfować zgodnie z p. 3 art. 4 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywózowej;

j) towary powinny być rozdrabnione w okresie czasu wyznaczonym przez urząd celny; okres ten nie może jednak przekraczać 30 dni od daty wydania towaru do rozdrabniania z miejsca urzędowego;

k) po rozdrabnieniu towaru należy poniżej „wyniku rewizji”, ustalonego przed rozdrabnieniem, zamieścić w sposób czytelny adnotację: „wynik rewizji po rozdrabnieniu” i sporządzić na tym samym formularzu nowy wynik rewizji wg. stanu towaru po rozdrabnieniu; ponadto fakt dokonania rozdrabniania należy stwierdzić protokółarnie z podpisem strony i urzędnika celnego; protokół należy sporządzić w trzech egzemplarzach i dołączyć po jednym egzemplarzu protokołu do każdego egzemplarza zgłoszenia celnego; jeżeli towar wydawany jest do rozdrabniania częściowo, należy wynik rewizji po rozdrabnieniu sporządzić na pokwitowaniach, używanych przy częściowym uiszczeniu należności celnych;

l) towary, doprowadzone przez rozdrabnianie do stanu odpowiadającego p. 1 poz. 590, p. 1 poz. 719 lub p. 1 poz. 606 taryfy celnej, urzędy celne odprawiają we własnym zakresie na ogólnych zasadach;

1) koszt dozoru celnego, związanego z rozdrabnianiem towaru ponosi strona.

6) Towary nierozdrabnione w okresie 30 dni od daty wydania ich do rozdrabniania podlegają sprzedaży, przyczem urząd celny może zarządzić przewiezienie takich towarów na koszt strony do magazynów lub składów celnych.

7) W przypadku rozdrabniania towaru w miejscu urzędowym wg. p. 4 lit. „b” mają analogiczne zastosowanie przepisy zawarte pod lit. „b”, „c”, „d”, „k” i „l” punktu 5 niniejszego okólnika.

8) W przypadku stwierdzenia przy rewizji celnej, przeprowadzanej bądź w miejscu urzędowym, bądź też poza obrębem tego miejsca, że poszczególne bele zawierają nie więcej, niż 10% towarów podlegających rozdrabnieniu, naczelnik urzędu celnego może zarządzić, aby rozdrabnianie tej ilości odbywało się bezpośrednio przy rewizji, środkami strony i bez sporządzania protokołu o rozdrabnieniu; należy jednak w tym przypadku uczynić wzmiankę w wyniku rewizji o tem, że część zawartości danej beli była rozdrabniona.

9) Naczelnik urzędu celnego może zezwolić na przekazanie towaru, zrewidowanego, a podlegającego rozdrabnieniu w myśl niniejszego okólnika, do innego urzędu celnego, celem rozdrab-

nienia; urząd odbiorczy przeprowadza rozdrabnianie w myśl zasad ustalonych w p. p. 2 — 8 niniejszego okólnika. Powtórne przekazanie towaru do innego urzędu celnego nie jest dozwolone.

10) Ilekroć w okólniku tym jest mowa o rozdrabnianiu, należy przez to rozumieć krajanie, cięcie, darcie i t. p. przy pomocy maszyn lub narzędzi, pozwalających na doprowadzenie towaru do stanu, wymaganego wg. p. 3 niniejszego okólnika.

11) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim”. Jednocześnie uchyla się wszelkie wydane przed 1 marca 1935 r. zarządzenia, upoważniające dyrekcje cel lub urzędy celne do wydawania pozwoleń na rozdrabnianie względnie do stosowania innych ułatwień przy odprawianiu i rozdrabnianiu towarów, których rozdrabnianie reguluje niniejszy okólnik.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

o przesunięciu terminu do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1936.

Na podstawie art. 150 § 1, art. 103 § 4 i art. 211 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam, co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 ordynacji podatkowej w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o zmianie ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 13), dla osób fizycznych i spadków wających (nieobjętych), prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 87 ordynacji podatkowej w brzmieniu powołanego dekretu, przesuwa się w roku podatkowym 1936 na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 2. Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 § 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się na dzień 1 kwietnia 1936 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 6 lutego 1936 r. Nr. 9, poz. 90).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. P. Nr. 14, poz. 186), § 26 ustawy prasowej z dn. 17 grudnia 1862 r. (Dz. Pr. P. Nr. 6 ex 1863) oraz § 14 ustawy prasowej z dnia 7 maja 1874 r. (Dz. U. R. Z. Nr. 16, str. 65) w brzmieniu art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) odebrało debiet pocztowy niżej wymienionym drukom, ponieważ te druki zawierają w swej treści cechy przestępstw, przewidzianych w Kodeksie Karnym, a mianowicie:

- 1) czasopismu „Labor Defender”, wydawanemu w języku angielskim w Toronto, Ont. w Kanadzie;
- 2) czasopismu „Naje Presse”, wydawanemu w języku żydowskim w Paryżu;
- 3) czasopismu „Przyszłość (L'Avenir)”, wydawanemu w języku polskim w Paryżu;
- 4) książce „Kobzar” T. Szewczenki w języku ruskim w wydaniu sowieckim w Charkowie z r. 1935, nakładem wydawnictwa „Litieratura i Misticstwo”;
- 5) książce „Das Buch vom Kumpel Janek” Victora Kaluży w języku niemieckim, wydanej w r. 1935 we Wrocławiu.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych

P. Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur p. Otto Reinebeck jako konsulowi generalnemu Niemiec na obszar województwa poznańskiego, z siedzibą w Poznaniu.

P. Minister Spraw Zagranicznych J. Beck przyjął w dn. 5-ym b. m. nowego chargé d'affaires egipskiego w Warszawie p. Aly Ismail Bey, a w dn. 6-ym b. m. kolejno posła Jugosławii p. P. Grisogono oraz ambasadora Rzeszy Niemieckiej, p. von Moltke.

P. Podsekretarz Stanu J. Szembek przyjął w dn. 6-ym b. m. chargé d'affaires egipskiego, p. Aly Ismail Bey.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu

W dniu 6 lutego 1936 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr.: 11931, 14261, 16394, 29033, 33147, 34654, 38816 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy Urzędów Skarbowych po 100 zł za Bon 25-złotowy.

—oOo—

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu

Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, że w związku ze skreśleniem ze składu Centralnej Komisji Przywózowej 1 przedstawiciela b. Izby Przemysłowo-Handlowej w Bielsku, Pan Minister Przemysłu i Handlu zatwierdził dnia 15 stycznia 1936 r. § 2 regulaminu Centralnej Komisji Przywózowej w brzmieniu następującem:

POSTANOWIENIE

w sprawie zmiany regulaminu Centralnej Komisji Przywózowej.

W regulaminie Centralnej Komisji Przywózowej, zatwierdzonym w dniu 10 grudnia 1925 r., ogłoszonym w dziale nieurzędowym „Monitora Polskiego” z dnia 30 grudnia 1925 r. Nr. 301, częściowo zmienionym dnia 11 września i 7 grudnia 1934 r. („Monitor Polski” Nr. 232 i 286), wprowadza się zmianę w § 2, wobec czego paragraf ten otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 2. Centralna Komisja Przywózowa składa się z 27 przedstawicieli, a mianowicie:

- 1) 3 przedstawicieli Centralnego Związku Przemysłu Polskiego,
- 2) 3 przedstawicieli Stowarzyszenia Kupców Polskich,
- 3) 3 przedstawicieli Centrali Związku Kupców,
- 4) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie,
- 5) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi,
- 6) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie,
- 7) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Lublinie,
- 8) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Sosnowcu,
- 9) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie,
- 10) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie,
- 11) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu,
- 12) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni,
- 13) 1 przedstawiciela Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach,
- 14) 2 przedstawicieli Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,
- 15) 3 przedstawicieli organizacji rolniczych,
- 16) 2 przedstawicieli Związku Spółdzielni Spożywców R. P.
- 17) 1 przedstawiciela Związku Izb Rzemieślniczych R. P.”

Z Ministerstwa Komunikacji

W najbliższym czasie na wszystkich liniach komunikacji samochodowej P. K. P. o charakterze turystycznym ukażą się autokary specjalnie przystosowane do odbywania wycieczek. Wozy te posiadają otwierany dach, szyby w stałych częściach dachu oraz duże okna boczne, przyczem części międzyokienne, nieprzezroczyste zmniejszono do minimum.

Urządzenia te pozwalają pasażerom oglądać krajobraz podczas jazdy, podobnie, jak z otwartego samochodu, co ma duże znaczenie w górach, przyczem pasażerowie są osłonięci od wiatru i przeciągów. Konstrukcja dachu jest tego rodzaju, że umożliwia zamknięcie lub otwarcie całkowite lub częściowe wozu w przeciągu minuty.

Napęd autobusów specjalnie przystosowano do jazdy w terenach górzystych. Podwozie całkowite wykonane w kraju posiada nowoczesne linie aerodynamiczne i jest obliczone na 18 miejsc pasażerskich. Siedzenia wyłożone miękkimi poduszkami skórzanymi zapewniają maksimum wygody.

Przewidziane jest zastosowanie odpowiedniej przyczepki bagażowej, która umożliwi podróżnym zabieranie z sobą dowolnego sprzętu wycieczkowego, jak namioty, składaki, narty, saneczki i t. p. które mając zupełnie oddzielne pomieszczenie na zewnątrz, nie będą krępowały swobody ruchu pasażerów wewnątrz wozu.

Jeden z autokarów takich odbył próbną jazdę na trasie Warszawa — Kraków — Zakopane — Morskie Oko i spowrotem, przyczem mimo złych warunków atmosferycznych, całą trasę przebył w oznaczonym czasie.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej

Z inicjatywy przewodniczącego Związku Inwalidów Wojennych R. P., posła na Sejm, majora Edwina Wagnera, odbyła się w Ministerstwie Opieki Społecznej pod przewodnictwem P. Wiceministra dr. E. Piestrzyńskiego konferencja w sprawie ułatwienia inwalidom ze stałą utratą zdolności zarobkowej w razie pogorszenia się ich stanu zdrowia zbadania ponownego przez komisję lekarską i uzyskania wyższego zaopatrzenia; Ministerstwo Opieki Społecznej wyda w najbliższym czasie odpowiednie zarządzenie, normujące tę sprawę i umożliwiające inwalidom, których stan zdrowia pogorszył się, uzyskanie wyższego zaopatrzenia.

Konkurs na projekt pomnika ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

Stołeczny Komitet Budowy Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie rozpiął nieograniczony powszechny konkurs dla artystów polskich na projekt pomnika ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

Szczegółowe warunki i podkłady nabywać można w cenie zł 10.— w sekretarjacie Stołecznego Komitetu Budowy Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego (Warszawa, ul. Senatorska 14 — Wydział Spraw Ogólnych Zarządu Miejskiego Nr. pok. 150, tel. 602-16), poczynawszy od dnia 6.II. b. r.

Dla uczczenia pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Rada Banku Polskiego uchwaliła przekazać 500.000 złotych Naczelnemu Komitetowi Uczczenia Pamięci Marszałka J. Piłsudskiego.

Dekoracja oficerów polskich orderami lotewskimi.

W dn. 5 b. m. poseł lotewski p. Walters udekorował w poselstwie lotewskim w Warszawie gen. Jarnuszkiewicza Czesława orderem „Trzech Gwiazd” 2-ej klasy, mjr. dypl. Axentowicza Jana orderem „Trzech Gwiazd” 4-ej klasy, oraz rotmistrza Horocha Konstantego orderem „Trzech Gwiazd” 5-ej klasy.

Po dekoracji poseł Walters podejmował w salonach poselstwa udekorowanych oficerów śniadaniem.

—oOo—